

Maade. Det vilde nu netop lade sig gøre, dersom man flyttede Nationalmuseet ud i Kastellet. Man vilde da kunne bevare paa eet Sted alle de Museer, der har den samme kulturelle og videnskabelige Op-gave. Man vilde kunne faa rigelig Plads til Udvidelser, og man vilde kunne faa Plads til nye Virksomhedsomraader indenfor Museerne. Jeg skal nævne to. Se, enhver tænksom besøgende paa et Museum maa blive slaaet af det, som saa mange Gange har slaaet mig, at den ukyndige, der kommer ind paa et Museum, lad det være Zoologisk Museum eller Etnografisk Museum eller et hvilket som helst andet, fordi der er saa uhyre meget, fristes til at gaa Kappgang gennem Salene. Han ser ingenting, fordi der er *for meget* at se; han har øjeblikkelig Følelsen af, at det er overvældende, saa opgiver han det, løber gennem det hele og ned ad Trappen: Nu har jeg været paa Etnografisk Museum! Det er jo slet ikke et Museumsbesøg. For at afbøde dette og faa slaaet Mønt af, at Befolkningen viser Interesse for at komme paa Museer, bør Museerne indrettes saaledes, at der er, hvad jeg vil kalde en folkelig Forgaard, et Sted, hvor man giver en Museumsundervisning, anlagt paa det allerbredeste Publikum. Dertil kræves netop, at samhörende Museer ligger paa samme Sted, f. Eks. Oldnordisk Museum og de øvrige historiske Museer sammen med det etnografiske. Man kunde da indrette en saadan Forgaard med store letfattede Billeder, som kunde give den ukyndige besøgende et fyldigt førstehaands Indtryk af, hvorledes dette eller hint Folk, enten nu levende Naturfolk eller vore Forfædre i Fortiden, lever eller har levet deres Liv. Det vil paa een Gang være oplysende og appetitvækkende. Fra denne store Forhal skulde der saa være Porte ind til hver af de enkelte Afdelinger, hvor den, der har faaet vakt en særlig etnografisk Interesse, gaar videre i sine Studier, og den, der særlig har faaet sin Interesse vakt i Retning af det nationalhistoriske, gaar videre i denne Interesse, og saa løser man endelig længst ude i Baggrunden de ganske specielle videnskabelige Formaal for Museet.

Dette kan lade sig gøre i Kastellet. Det er noget, man ikke har noget andet Sted, mig bekendt. Danmark, som har været et Foregangsland paa Museumsomraadet, vilde kunne blive et Foregangsland ved at tage en saadan Idé op og forny Museumstanken. Dertil kunde saa føjes endnu

en Mulighed. Man kunde i et saadant Fællesmuseum indrette en Foredragssal med dertil hørende Biografateater, hvor man ved levende Billeder kunde vise, hvad der nu optages, inden Naturfolkene endnu er død ud paa Grund af Kultur, levende Billeder fra Grønland, fra Indianernes og Australiernes Lande og andre Steder fra. Det vil med andre Ord sige, at Museet kunde blive et Folkeuniversitet, hvor man ved levende Billeder viste Befolkningen Træk af de forskellige Folkeslags Liv — ja, for mig gerne i Reproduktioner Træk af vore Forfædres Liv i Stenalder og Bronzealder —, samtidig med at man havde de Genstande, som brugtes i fjerne Tider, eller som Naturfolkene nu bruger, som man yderligere kunde studere og derved skabe sig et virkelig levende Indtryk af, hvad Museet kan oplyse.

Naar man ved dette, naar man ser, hvilke uhyre folkepædagogiske og videnskabelige Muligheder der foreligger for denne By, der ejer Samlinger og ejer Pladser, saa kan man ikke andet end paa det dybeste beklage, at man i sin Blindhed har i Sinde at afskære saadanne Muligheder, for at lægge Hæren ud i Kastellet, hvad der slet ikke er tvingende Grunde for. Nu sagde om denne Ting den ærede Ordfører for Venstre, at man ved at lægge Garden ud i Kastellet vilde bevare dette som fremtidig Plads for nogle af de nævnte Museer. Men dette er ikke rigtigt, medmindre man da ved Fremtiden tænker et halvt Hundrede Aar eller mere frem i Tiden. Sagen er nemlig den — det ved alle, der kender til københavnske Forhold —, at Kastellet, saaledes som det er, slet ikke er egnet til Kaserne, endnu meget mindre bliver det det, naar der skal lægges mere Mandskab derud. Derfor retter jeg det udtrykkelige Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister: Er det Forsvarsministerens Mening at benytte Kastellet uden væsentlige Omdannelser? Jeg er af den Overbevisning, at hvis Kastellet skal bruges til at huse et forøget Mandskab, bliver det nødvendigt at foretage meget omfattende og kostbare Ombygninger.

Men saa kunde maaske den ærede Ordfører for Venstre dertil sige: ja, men saa har man jo disse Bygninger, og hvis man en Gang ikke mere vil have Soldater liggende paa Stedet, kan disse Bygninger i Fremtiden benyttes til Museer. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den ærede Ordfører for Venstre har tænkt noget i den Retning, da han brugte Vendingen om, at man bevarede Kastellet til Nationalmuseum, det kan nemlig ikke være